

*O 23 godišnjici mučeničkog smrta
Vladimira Gortana. OMOT L30 - 1 -*

2.

Rapalska je komedija završena. Jedna za drugom padaju u Rimu svečane irjant, da će novim gradanima, Hrvatima i Slovencima, u Italiji evasti najmirisanije ruže. Uživat će sve blagodati talijanske kulture, talijanskog bogatstva, talijanskog liberalizma.

Tako se govorilo u Parlamentu, Montecitoriju, u Senatu, Palazzo Madama, a tako i pisalo u novinama, revijama, brošurama. Same slatke, uzvišene riječi, običajno U praksi je već tada bilo ponešto drukčije. Fašizam se već razmahao, njegovi su horde haračile uokolo, a najdivlje u našim, Italiji tek anektiranim krajevima. Progoni, zlostavljanja, zulumi, palazi-sve je to već bilo odavno na dnevnom i-noćnom redu. Kultura novih gospodara ispoljavala se već i u jednom novom specijalitetu: u ricinusu... Liberalac Giolitti umiva se sebi ruke: *pa to veli
nade!* *sve tako!*

~~svoj atmosferi~~ izvršili su se i izbori u rimski Parlamenat. Izbori svibanjski od godine 1921! Izbori ~~giunte~~, davolje uspomene! U našim stranama pod komandom famoznog ~~parte~~ i njegovih ortaka -palikuća, što su se onako zvijerski istakli u paležu naših Narodnih Domova u Trstu i Istri.

Iz tih izbora, može se reći - kroz krv i plamem, izišlo je desetak naših poslaničkih, među njima dr Uliks Stanger i dr Vilfan.

Prave muke nastajale su za njih tek sada, ~~amo dolje u dušmanski nastrojenoj~~ parlamentarnoj auli. Izloženi svakojakim poniženjima, ruglu i najmrskijim u-vredama, naši su poslanici izazvali u srcu jednog talijanskog poštenjaka živu samilost. To je bio socijalist, Klaudio Treves. Onaj, koji je nekom zgodom kazao našemu Stangeru, onu već poznatu:

-Ama što ste vi Slaveni jednom sagrešili Bogu, te vas je ~~x~~ gurnuo pod nas, Talijane?

g. 1924

Tri godine poslije, izvršili su se drugi izbori za rimski parlamenat. Fašisti, koji su tada bili u Italiji absolutni gospodari, nastupili su ovaj put protiv našeg naroda još bjesomučnije. Iz onog izbornog masakra nije prodro ni jedan hrvatski kandidat. Ali jedno je izbilo, ono nešto, što je vanredno zapanjilo i same fašističke krvnike: neustrašivost, nepokolebiva volja naših ljudi, koji su mogli da se *usudili* učestvovati onom proluom fašističke mržnje kao

njihove

i sadističke mahnitosti.

Od tih nakaradnih izbora pa do onog grandguinjolskog "plebiscita" od 24 ožujka, 1929, proteklo je oko pet godina. U to vrijeme potalijančili su sve škole, ukinuli svu hrvatsku i slovensku štampu, rasturili sva kulturna udruženja, sve gospodarska društva, rastjerali naše učitelje i mnoge svećenike, iz svih reda izbacili naš narodni jezik, a tako i iz crkvi, ugušili nam hrvatsku pjesmu, progonili našu materinju riječ, rodoljube naše vodili na malarične otoké, jednom riječi: prometnuli nas u bespravnu raju, u robeve, šeave. I pošto su sve to uradili, pozvali su sve te ogoljene sirotane, sve te jadne zlopatnike, da izidu ~~svi~~ listom na izbole, na plebiscit, gdje će glasanjem dokazati, kako su ~~one~~ Hrvati i Slovenci za Musolina, za fašizam, za Italiju.

Što će na ovo naši? Odgovor se sam nametao: ostati kod kuće! daleko od sramnih birališta!

Drugog izlaza nije bilo! Glasati sa da (si!) ~~znači~~ na to nije nikoxixx od naših svjesnijih ni pomišljao. Glasati sa ne (no!) pružiti i redentistima priliku, da rastrube u svijet, kako ~~su~~ eto i Hrvati pristupili izboru i glasali za fašizam. Pitat će tkogod: Pa naši bi glasali sa ne? - to znači -protiv fašizma. Jest, ali ti i takovi naši glasači još ne bi izišli iz izbornih prostorija, i stari bi majstor Latin glasovnicu sa ne zamijenio s onom sa da! Imali su naši i u prošlosti dosta prilike, da upoznaju ~~mukavice~~ talijanske izborne metode! Prema tome-odluka može biti samo jedna: ne ići na izbole! Uzdržati se od glasanja, apstiniti se!

E, ali gospoda imadu već i ~~to~~ ^{protiv} gotov lijek. Imadu oni već odavno stvorenu parolu: Osar tutto! I koliko bi okom trenuo, već su njihovi ~~lasti~~ ^{vrasti} naredile podredjennim načelnicima, župnicima, užiteljima, da s oka ili s boka dovedu na izbole sve izbornike Hrvate. Što je tek nastao pravi teror. Zastrašivanja, krvave prijetnje, zlostavljanja, grožnje s ~~pukaj~~ paležima, pokoljima- strah i trepet! Mobiliziran je najgori ološ, koji je imao ^{za} zadatku, da u našem narodu širi stravu i očaj.

Što će na ovo ~~nek~~ zaplašeni narod? Kolebljive utjecaše na obeshrabrene, ovi na svoje bližnje, i već je preotimalo maha raspoloženje: da se ide...

I to je raspoloženje bilo već i prevladalo, kad jednom, iznenada odjeknu jedno

~ 3 ~

zvučno, jasno, mladenačko -ne!

Vatren momak, seljački sin, ~~rođen u Bermu, u srcu Istre)~~ stao pred ljudi, da ih odvrati od one njihove, ju kako je sam označio: sramne odluke! Sto? Da idemo na izbore? Da svojim glasanjem pokrijemo, zabašurimo, odobrimo sva njihova bezakonja, njihove nevaljalištine? Nikada!

Omladina, kojom je bio okružen, sva u pljesak; glas odobravanja čuo se ovdje ondje i od strane okupljena naroda, ali uokolo su obilazile sve brojnije bande misionera, njušile, uhodile, širile glasine, kako već i vojska čeka u pripremi, da učini svoje... Iz daljine dopirala i pučnjava iz pušaka i revolvera. Svi su osjećali, da se nešto teško spremi.

Sve je ~~mutno~~ to djelovalo na duhove. Milicija donijela zapovijed: Trvižani i Beramci treba da krenu zajedno ~~maxxx~~ Pazin na izbore! Tu će ih dočekati fašistička glazba, i povorka će pod talijanskom glazbom zastavom i uzvukove Giovinezze marširati gradom. Bilo je odviše. Ne, do toga ne smije da dođe. Tako su odlučili oni svjesniji, osobito mladi, njima na čelu on-Vladimir Gortan.

Povorka Beramaca i Trvižana krenula, šutke, oborenih glava. Sve se odvijalo u tišini, mirno. Kad oni do borika, što je izrastao pod brijegom, a ono se u iz šumice eksplaviraju prosu vatra iz pušaka. Među ljudima nastalo komešanje. Maxxx Iz borika opet zavatriše puške. Pogodena su dvojica iz povorke, među njima i neki Tuhtan, otpadnik. Maxxx Rana je bila smrtna, i on joj je malo poslije podlegao. Na Pazinštini i svud uokolo paljba je dugo trajalo. U samom gradu Pazinu uzbuna: birališta ostala bez izbornika! Fašisti su udarili u pomamu. Tuhtanova smrt, smrt njihova čovjeka, ušimklijevaxjimjx tjerala ih je u bjesnilo, što je sve više raslo. Tko je ubio Tuhtana? Na odgovor nisu dugo čekali. Ta tko drugi nego li onaj mladi seljak iz Berma- Gortan! Dokaz? Nema ga, ali fašisti ne gledaju na to. Njima je Gortan na putu, i sad je zgoda, da ga se za uvijek ~~otresu~~ I tako: fašisti nisu još imali njega, Gortana, u rukama. Već su nad njim udarali smrtnu odsudu.

Gortan je već prije toga bio u Zagrebu, za zaradom, ali je nije našao. Sad se -pred opasnošću, što mu je prijetila- opet uputi onamo. Već je bio blizu granice, kad ga straže uhvatiše i povukoše u Trst, a odatle u Rim. S

odvedoše i mnogo njegovih mladih drugova. Svima će njima suditi "Sud za zaštitu države," institucija skalupljena po uzoru negdašnjim napravljene talijanskim inkvizicije.

Strpaše ih užasne uze, poznate pod imenom "Regina coeli." I tortura otpoče, divlja, paklenska. Osobito u pogledu Gortana. Nezapaméene su bile muke, na koje su ga postavljali, ne bi li ih od njega izmamili, ono što su sami tražili i htjeli. I kad su zvјerski inkvizitori izvršili svoju, pošto su okrivili Gortana i njegove drugove za ono, što su tobože priznali, objaviše urbi et orbi, da je u pripremi proces, koji će pokazati svjetu, svu veličimu rimske pravde.

Do tada je "Sud za državnu zaštitu" mahnitao u Rimu. Što je pak do Gortana i njegovih drugova-njihov će se slučaj" raspraviti" u Puli, nek istarski Hrvati i Slovenci vide, kuda može sve da dovede njihov otpor protiv fašizma kao i njegova mržnja na Italiju. Pa to je drugim riječima izjavio i predsjednik "Suda", general Cristini. Dva dana prije sude sudske operacije izjavio je dopismiku jednog uvaženog engleskog lista:

"Potrebno je, da se istarske Slavene zaplaši. Zbog toga će ovi mladići biti odsuđeni po čl. 1 o zaštiti države, a to znači: smrt!"
Osyanuci i crni dan "suda". Optuženici, strpani u klasične kaveze, čekaju odsudu. Za tim se islo. Sama rasprava ostat će zabilježena kao krvavo ruglo. U Rimu je bilo već prije odlučeno, da se trojica optuženih odsude na smrt, a ostala tri desetica na trideset godina robije, znači, na lagatu smrt. Brbljavi fašisti nisu mogli da drže jezik za zube, pa su izbrbljali sve. To je doprlo do ušiju svjetske javnosti, i fašistička je paklenska namjera revolta. Vsem posvuda izazvalo osjeće negodovanja. Nato je Mussolini brzjavio u Pulu, da se strijelja samo jedan, a ostali odsude na robiju. Taj jedan treba da bude Gortan. Na raspravi se prijavilo nekoliko svjedoka spremnih zakleti se, da se je Gortan u trenutku, kad je pogoden Tuhtan, nalazio na mjestu, otkud se u ono vrijeme nije pucalo. Nije koristilo: kriv ili dužan Gortan je morao da padne. Da se krvava komedija odigra savršeno u svakom detalju, optuženici su dobili i branioce: trojicu njih. Njima je bilo postavljeno u dužnost, da i oni sa svoje strane udaraju po žrtvama, ola ih tereta...
Činilo se, da se akterima "Tribunala za državnu zaštitu" žuri, da izgaraju od žede za krvlju. Na vrat na nos izrečena je odsuda: Gortanu smrt, ostalima crna

robija!

Time se za naše mučenike otpočela nova Kalvarija. Ona Gortanova razmijerno kratka, u roku od 24 sata treba da bude umoren! To se i izvršilo već sjutradan 17 listopada. ~~U krovu, u auto, ruku okovanih.~~ On, Vladimir Gortan između svojice struru Rana zora. (Grad obavijen sumrakom. More u daljini mrmori muklo.. Hladno je...)

-Kamo me vodite? - upita žrtva.

-U Trst.

Gortan se blijedo, prezirno osmješnu. Znao je on kamo ga vode...

Eno ih na Bersalju. Tu već čekaju postrojeni krvnici. Čitava četa! ~~I to~~ se izvršilo naglo. ~~Drivezali ga za stolačiceem~~ Poslije običajnih formalnosti ~~prema mor, a ledima~~ krenutim, koji će domalo u njih da pucaju. Prije no što ga privezaše, zamoli vode. - Žedan sam-reče. ~~Podrugujući mu se krvnici~~ ^{njezova} uskratiše i tu posljednju želju...

Još jedan pogled u dan, što se rada i-prvi hitac plane. Ispaljeno ih je oko trideset. Samo tri su promašila. Pucati u leđa nije teško....

Briznula krv, ~~kuša~~ ustanovljena smrt, izrešetano mrtvo tijelo prenijeto u već prije iskopanu jamu, i zatrpano zemljom. I sve u velikoj hitnji, da ne bi tko ~~od naših~~ zatekao krvnike u njihovu razbojničkom poslu.

Zapovijed je bila oštra i tvrda: trebalo je sve izvršiti tako, da se nikada ne dozna, gdje ~~preživjeli~~ leže /ostaci ~~kuša~~ neprijatelja Italije-Vladimira Gortana!

Gortanova mučenička smrt potresla je do dna srcima istarskih Hrvata, ali ih nje zaplašila. Nije zastrašila ni druge naše porobljene Slovence u Trstu, u Gorici, a niti one pod Snežnikom. Štaviše: Prolivena Gortanova krv imala je i protivni učinak, što je ~~bilo~~ ^{postalo} svakom očevidno već nekoliko mjeseci nakon puljske tragedije, kad su četvorica naših mladih rodoljuba: Bidovec, Miloš, Marušić i Valenčić platila glavom svoj divni otpor pr^{otiv} fašističkog usurpatora. Za njima su slijedile druge žrtve-čitava krvava legija mučenika-a Istra, neutješljiva mati, pamtila ih je sve redom. ~~kuša~~ Zaboravila nije ni onog jadnika Goropajeca, koji se jednog dana vukući se iz svoje tamne elije na preslušanje bacio kroz prozor četvrtog kata i sav se razmrskao. Nijedan od tih narodnih junaka nije pao u zaborav. Da, ali Gortan je u pameti naših ljudi zadržao svoje prvo mjesto, kao prva žrtva fašističke "justicije." On je pred